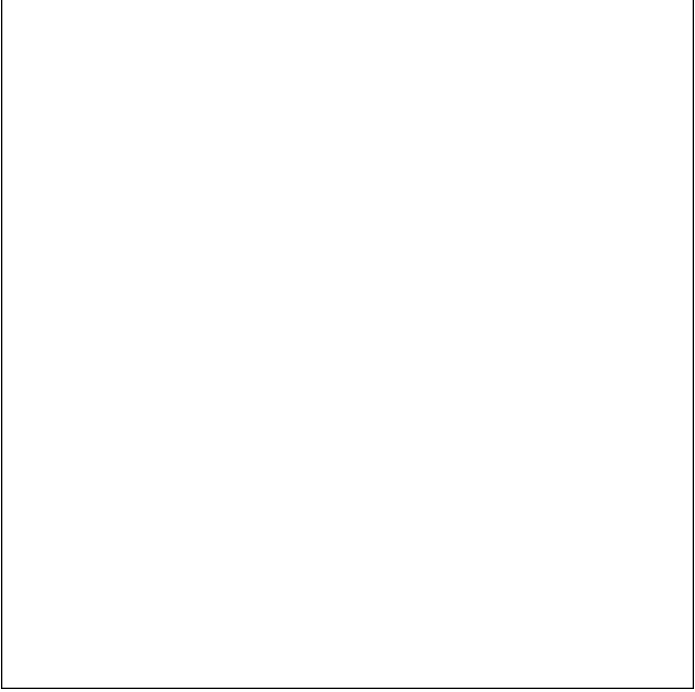

Bé l'ua
Donkey Child

 Lindiwe Matshikiza
 Meghan Judge
 Phuong Nguyen
 Vietnamese / English
|| Level 3

(imageless edition)

Storybooks Canada
storybookscanada.ca

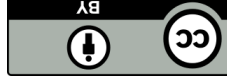
Bé l'ua / Donkey Child

Written by: Lindiwe Matshikiza

Illustrated by: Meghan Judge

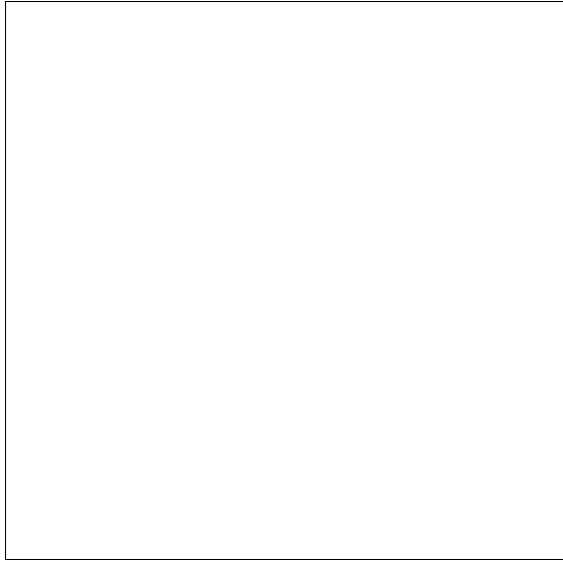
Translated by: Phuong Nguyen (vi)

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons [Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Một cô bé là người đầu tiên nhìn thấy một hình dạng bí ẩn từ đằng xa.

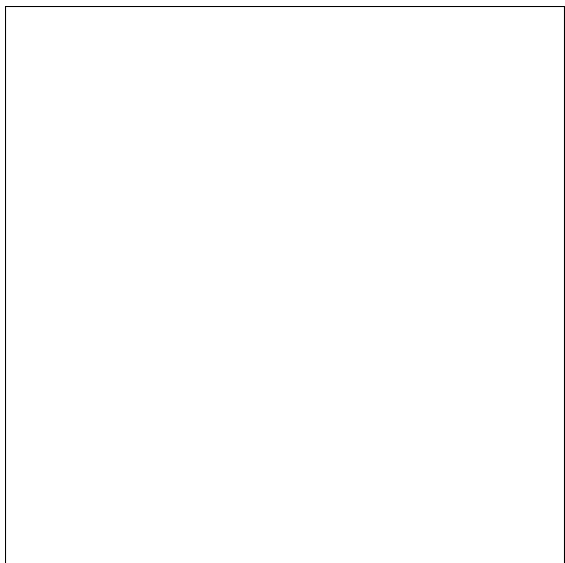
...

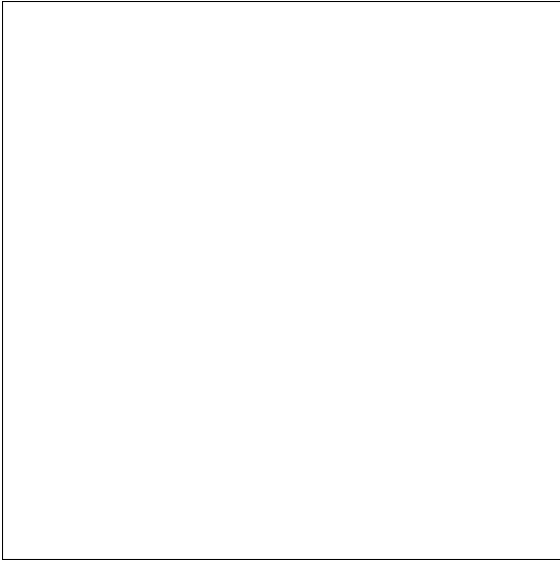
It was a little girl who first saw the mysterious shape in the distance.

As the shape moved closer, she saw that it was a heavily pregnant woman.

...

Khi hình dáng ấy tiến gần hơn, cô bé nhận ra đó là một người phụ nữ đang mang thai lớn.

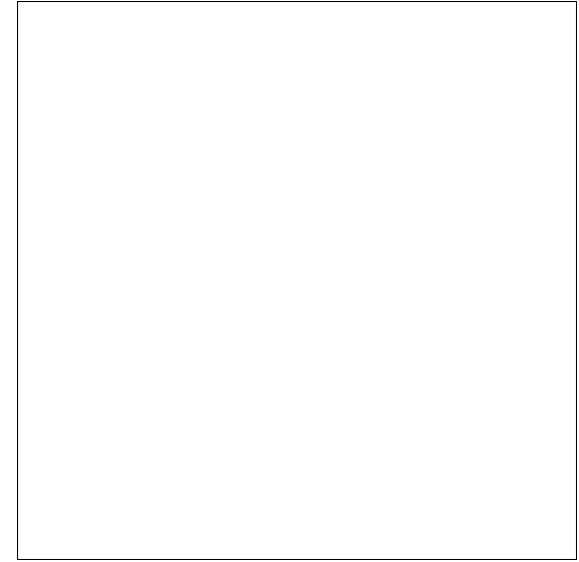

Tuy nhút nhát nhưng can đảm, cô bé tiến gần bên người phụ nữ. Những người đi cùng cô bé nói: “Chúng ta phải giữ cô ấy ở lại cùng chúng ta. Chúng ta sẽ giữ cho cô này và con của cô an toàn.”

...

Shy but brave, the little girl moved nearer to the woman. “We must keep her with us,” the little girl’s people decided. “We’ll keep her and her child safe.”

Lừa và mẹ sống cùng nhau và tìm ra nhiều cách sống cạnh bên nhau. Dần dần, những gia đình khác cũng bắt đầu tới ở xung quanh họ.

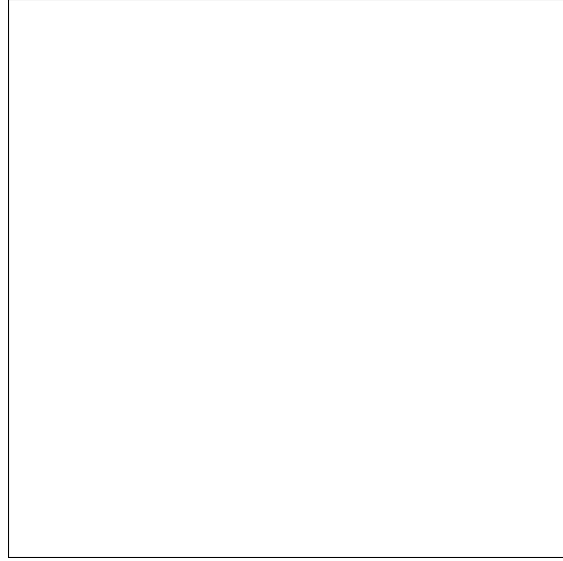
...

The donkey child and his mother have grown together and found many ways of living side by side. Slowly, all around them, other families have started to settle.

Lừa thấy mẹ đang khóc một mình cho đứa con đã mất. Họ nhìn nhau chăm chăm trong một thời gian dài. Và sau đó, họ ôm nhau thật chặt.

...

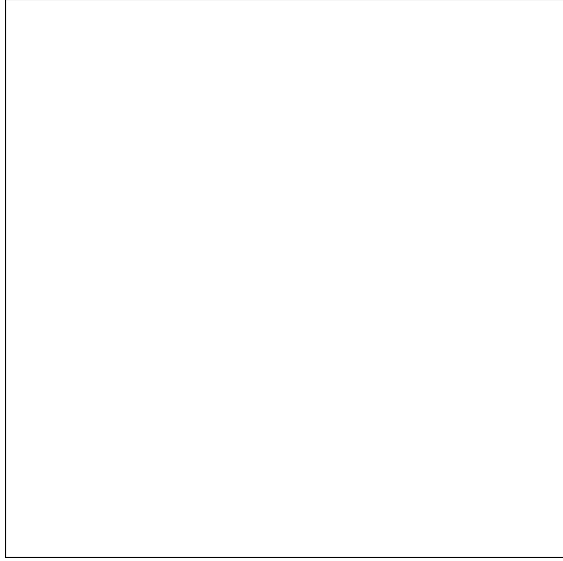
Donkey found his mother, alone and mourning her lost child. They stared at each other for a long time. And then hugged each other very hard.

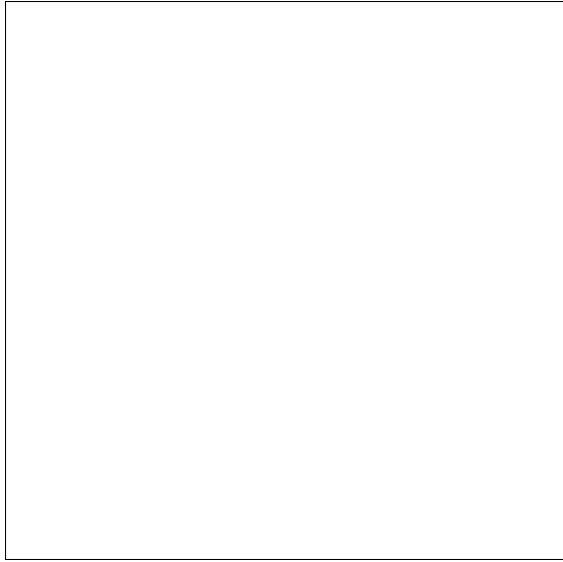

Chàng mảy chóc, em bé sắp chào đời. “Đẩy ra nào! Mang mền đến đây! Nước! Đẩy ra nào!!!”

...

The child was soon on its way. “Push!” “Bring blankets!” “Water!” “Puuuuuuuuuhhh!!!”

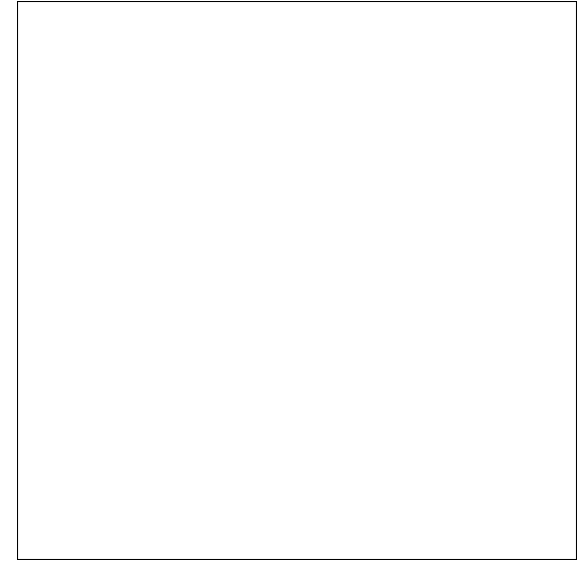

Nhưng khi nhìn thấy em bé, mọi người đều nhảy ra xa vì quá bất ngờ. “Một con lừa sao?!”

...

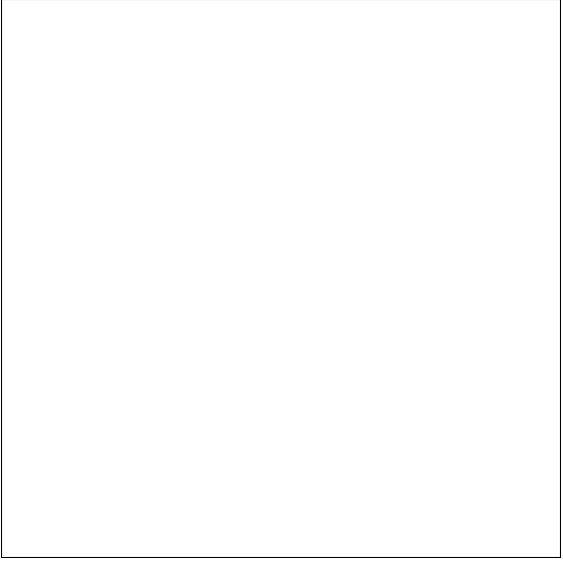
But when they saw the baby, everyone jumped back in shock. “A donkey?!”

Lừa cuối cùng cũng đã biết phải làm gì.

...

Donkey finally knew what to do.

Mọi người bắt đầu tranh luận. Một vài người nói: "Chúng ta đã nói là chúng ta sẽ giữ cho người mẹ và đứa trẻ an

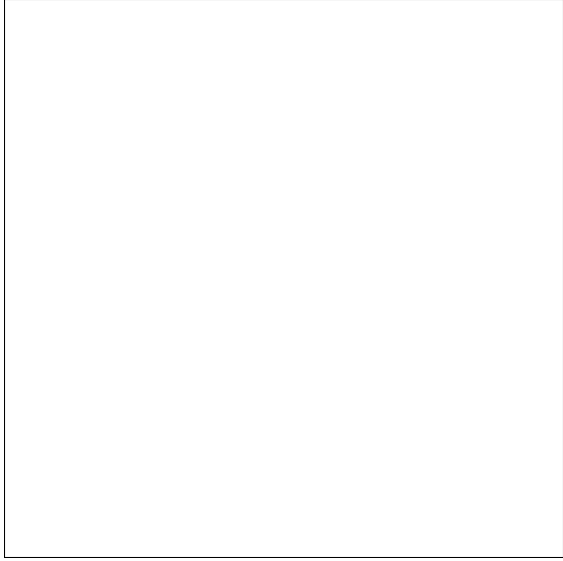
toàn, và đó là điều chúng ta sẽ làm." Nhưng người khác lại

nói: "Nhưng họ sẽ đem lại điều xui xẻo cho chúng ta."

...

Everyone began to argue. "We said we would keep mother and child safe, and that's what we'll do," said some. "But

they will bring us bad luck!" said others.

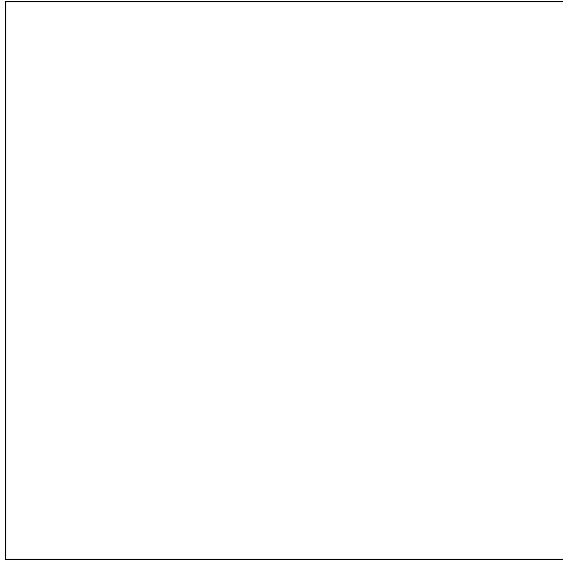

và những đám mây cùng với ông già đã biến mất.

...

... the clouds had disappeared along with his friend, the

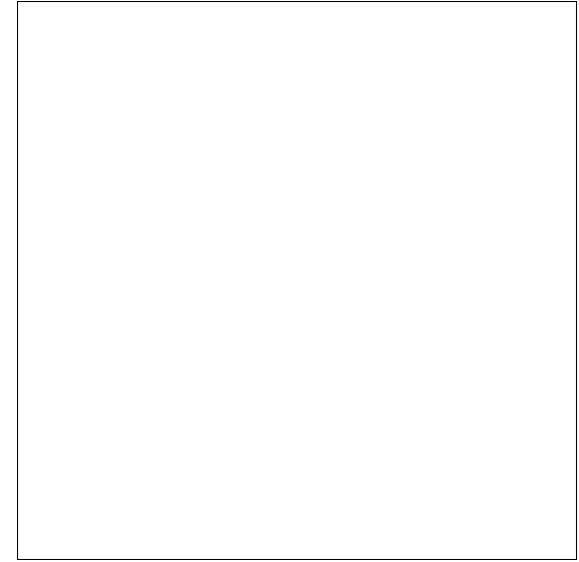
old man.

Thế là người phụ nữ lại bị bỏ lại một mình. Cô tự hỏi phải làm gì với em bé kì quặc này. Cô tự hỏi phải làm gì với bản thân mình.”

...

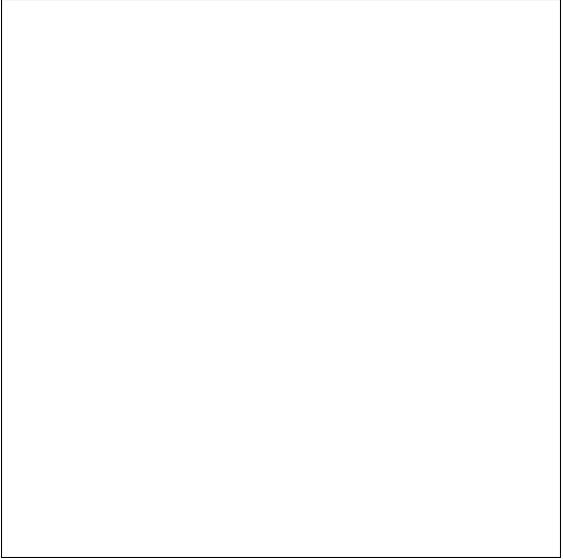
And so the woman found herself alone again. She wondered what to do with this awkward child. She wondered what to do with herself.

Khi ở cao giữa những đám mây, họ ngủ thiếp đi. Lừa nằm mơ thấy mẹ mình bệnh và đang gọi mình. Sau đó, Lừa tỉnh dậy...

...

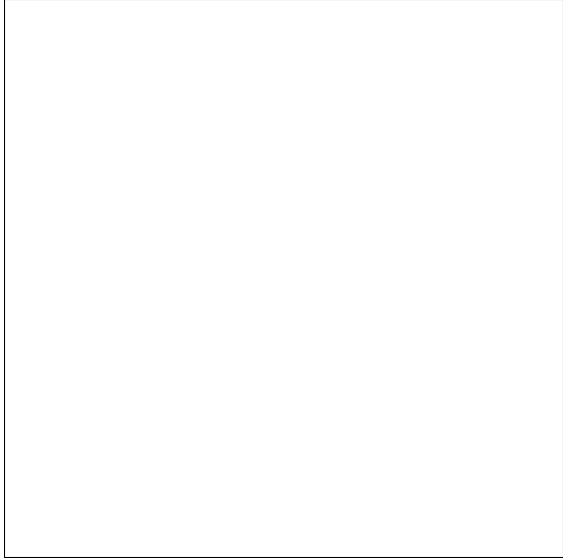
High up amongst the clouds they fell asleep. Donkey dreamed that his mother was sick and calling to him. And when he woke up...

Nhưng cuối cùng, cô phải chấp nhận là lừa là con trai của
mình và mình là mẹ của lừa.

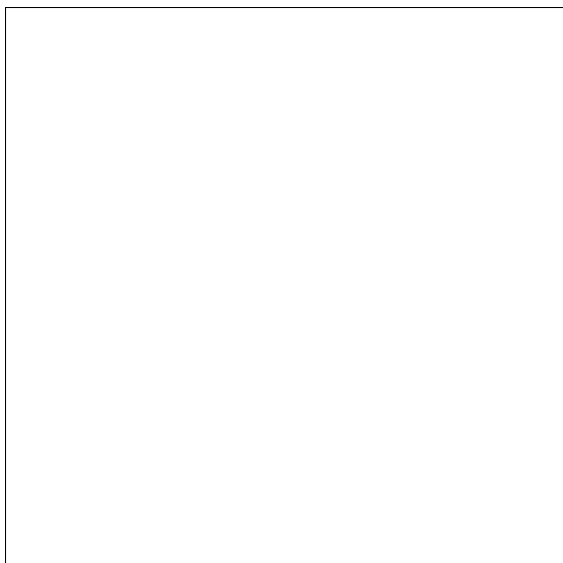
...

But finally she had to accept that he was her child and she
was his mother.

Một buổi sáng nọ, ông già Lừa chở ông lên đỉnh núi.
...

One morning, the old man asked Donkey to carry him to
the top of a mountain.

Bây giờ, nếu như lừa cứ như vậy, cứ nhỏ như vậy, thì mọi thứ đã khác đi rồi. Tuy nhiên, bé lừa cứ lớn mãi đến khi nó không còn vừa trên lưng mẹ nữa. Và dù cố gắng thế nào, lừa cũng không thể nào cư xử giống người được. Mẹ nó cảm thấy mệt mỏi và bực bội. Thỉnh thoảng, cô còn bắt lừa làm những việc dành cho thú vật.

...

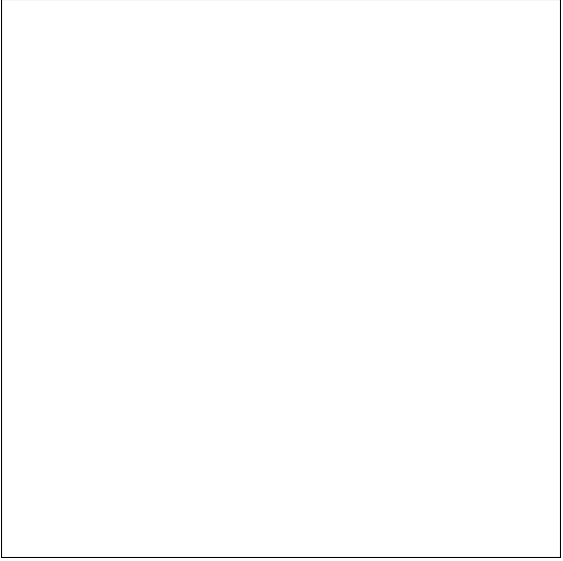
Now, if the child had stayed that same, small size, everything might have been different. But the donkey child grew and grew until he could no longer fit on his mother's back. And no matter how hard he tried, he could not behave like a human being. His mother was often tired and frustrated. Sometimes she made him do work meant for animals.

Lừa đến ở cùng ông già, người đã dạy nó nhiều cách để sống sót. Lừa nghe và học theo, và ông già cũng vậy. Họ giúp đỡ lẫn nhau, và họ cười cùng nhau.

...

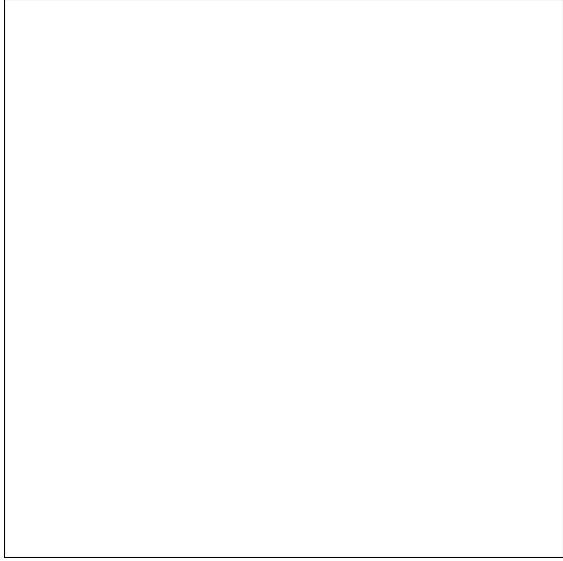
Donkey went to stay with the old man, who taught him many different ways to survive. Donkey listened and learned, and so did the old man. They helped each other, and they laughed together.

Lừa càng ngày càng cảm thấy bối rối và bức tức. Nó không thể làm cái này, cũng không thể làm cái kia. Nó không thể là cái này, cũng không thể là cái kia. Nó giận quá đến nỗi một ngày nọ, nó đá mẹ nó xuống đất.

...

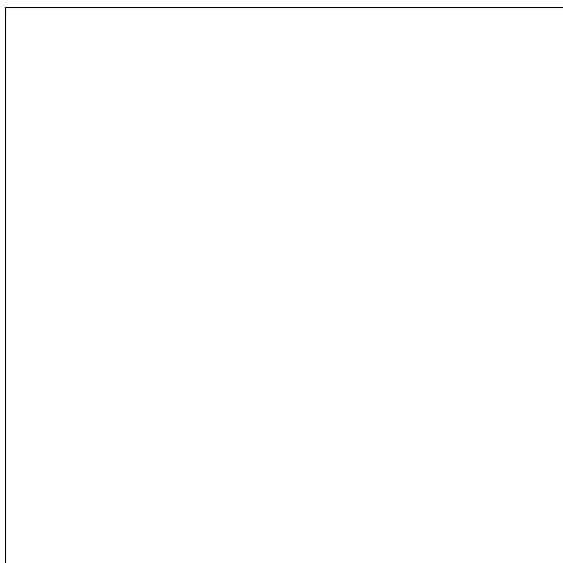
Confusion and anger built up inside Donkey. He couldn't do this and he couldn't do that. He couldn't be like this and he couldn't be like that. He became so angry that, one day, he kicked his mother to the ground.

Lừa tỉnh dậy và thấy một ông già lạ đang nhìn nó. Nó nhìn vào mắt ông già và bắt đầu cảm thấy có một tia hi vọng.

...

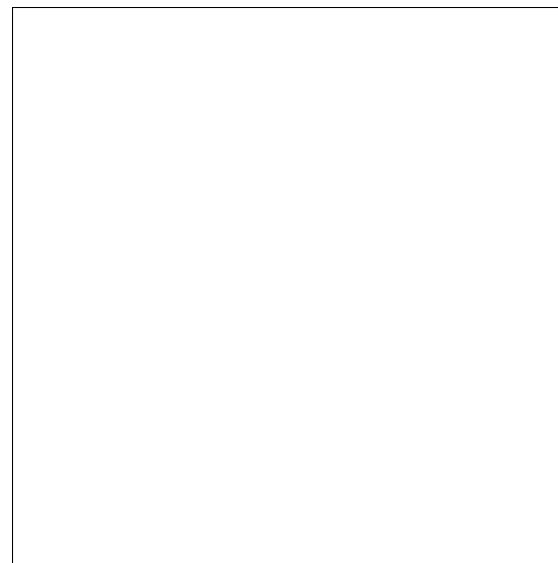
Donkey woke up to find a strange old man staring down at him. He looked into the old man's eyes and started to feel a twinkle of hope.

Lừa cảm thấy vô cùng tủi hổ. Nó bắt đầu chạy xa và nhanh trong giới hạn có thể.

...

Donkey was filled with shame. He started to run away as far and fast as he could.

Khi Lừa dừng lại, trời đã tối rồi, và Lừa bị lạc. Nó thì thầm trong bóng tối: “Hi-hô?” Tiếng thì thầm lại vọng về: “Hi-hô?” Lừa chỉ có một mình. Nằm cuộn tròn người lại như một quả bóng, nó chìm vào giấc ngủ sâu và đầy mộng mị.”

...

By the time he stopped running, it was night, and Donkey was lost. “Hee haw?” he whispered to the darkness. “Hee Haw?” it echoed back. He was alone. Curling himself into a tight ball, he fell into a deep and troubled sleep.